

talte den ærede Ordfører om, at man skulde lade Sagen gaa sin saglige Gang uden Indblanding af Partilidenstrib, men jeg tror, at netop den Maade, hvorpaa vi have foreslaaet at tage Sagen, er den naturligt til Opnaaelsen af dette Ønske. Naar derimod Rigsdagen først har vedtaget et saadant Lovforslag, og det er anbefalet af Ministeren, og Kommunalbestyrelsen derefter ser sig nødt til at sige Nei, saa tror jeg nok, at det vilde blive udlagt paa en Maade, som ikke var gunstig for Kommunalbestyrelsen, uagtet den kan have de gyldigste Grunde til at modsætte sig Lovens Benyttelse. Jeg tror derfor fremdeles, at det vil være rigtigst at gaa den Vej, vi have foreslaaet.

Ordføreren (Tri er): Jeg maa overfor den ærede Ordfører for Mindretallet (Vrix) komme tilbage til, hvad jeg før sagde, at der jo i selve Mindretallets Forslag til en Dagsorden er udtalt som et Standpunkt, hvorpaa man kan bygge videre, at der er en saadan Tilstand til Stede, om hvis Tilstedeværelse det ærede Medlem i dette Dødblik tvivlede. Den ærede Taler henviste til, at det var muligt, at man gennem den ny Sundhedsvedtægt kunde raade Bod paa Alt, hvad der i den omhandlede Retning kan være at afhjælpe. Men Sundhedsvedtægten kan dog kun rent ideelt sørge for, at dette eller hint Hus ikke overbefolkes, men overfor hele Kvartaler, hvor Forholdene i det Hele og Store ere mislige, kan den ikke øve en virksom Indflydelse. Naar det blev sagt, at der vilde falde et falsk Vys over Kommunalbestyrelsen, hvis den blev nødt til at tilbagegive et saadant Tilbud, saa tror jeg, at hvis dette Vys overhovedet kommer, vil det ske lige meget, hvad enten denne tilbagevisende Optræden fra Kommunalbestyrelsens Side finder Sted paa et tidligere eller paa et senere Standpunkt, hvad enten den finder Sted som Svar paa et Spørgsmaal fra Regeringen i al Almindelighed eller som Svar paa et Spørgsmaal fra Regeringen med et udtrykkeligt Grundlag ved Afstemninger her i Thinget. Jeg tror ikke, at man kan komme til at gaa udenom dette, at Kommunen selvfølgelig maa tage Konsekvenserne af sin Optræden, og jeg antager ogsaa, at Kommunen vil kunne bære disse Konsekvenser, saafremt den handler netop saaledes, som det i det givne Dødblik vil være forsvareligt overfor den givne Sag. Hvad den ærede Ministers Bemærkninger angaar, forekommer det mig, at han gik ud fra som vor Mening, at man kunde vente med at spørge Kommunen, indtil Lovden var vedtagen af Rigsdagen. Det har ikke været vor Mening; vor Me-

ning har været at have en Vedtagelse fra Folkethinget og et principielt Grundlag, en principiel Anerkjendelse af, at der i den Retning er Noget at gjøre, givne af Landsthinget, og at der saa skal ske en Henvendelse til Kommunen paa dette bestemte Grundlag med Forsøg paa gennem Forhandling at faae slaaet fast, hvorledes Sagen kan føres til Ende. Jeg kan ikke se, at Muligheden af denne Fremgangsmaade er afkræftet gennem det, den ærede Minister indvendte derimod. Fordi det er en Ret, man hjemler Kommunen gennem Lovforslaget, vil der dog ikke være Noget i Veien for, at man paa Forhaand forhandler med Kommunen om, hvilken Form denne Ret helst maa have, naar den skal sætte Kommunen i Stand til at løse den Opgave, der skal løses. Jeg tror derfor, at det for vort Vedkommende foreløbig er rigtigst at fastholde det Forslag, som er stillet af Flertallet. Er det i Virkeligheden en mere praktisk og hurtig Fremgangsmaade, der er foreslaaet af Mindretallet, er jo Muligheden for, at den kunde føres igennem, ikke affaaeren paa Sagens videre Gang i det andet Thing, hvor denne Sag jo om nogle Dage, hvis den vedtages her, vil kunne foreligge saaledes, at man uden stor Tidsspilde vil kunne vide, hvad der anses for den mest praktiske og hurtige Vej, men jeg fravaader, at vi paa dette Standpunkt affsjærer videre Forhandling af Sagen, ligesom jeg selvfølgelig heller ikke ønsker, at dette paa noget senere Trin paa dens Gang igennem Rigsdagen skal finde Sted. Det forekommer mig, at det ikke er os, der skulle tage afgjørende Beslutning om, at Sagen foreløbig skal vises tilbage for at tages op paa bar Grund.

Vrix: Jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til at indbegaa den ærede Ordfører, da min Helbred ikke tillader mig at tale meget, men der er dog nogle Bemærkninger, jeg maa gjøre. Der staar i Lovforslaget: „Veien af de opførte Bygninger bliver at fastsætte saaledes, at der ikke derigennem fremkommer noget Overskud for Kommunen ud over det til Baanets Forrentning samt Bygningens Vedligeholdelse og Amortisation nødvendige Beløb“. Hvorledes tror den ærede Ordfører, at man saaledes kan bestemme Veien, uden at man har et nøjagtigt Grundlag for, hvad saadanne Bygninger koste? Der staar dernæst: „Saafremt Kjøbenhavns Kommune agter at benytte den ved denne Lovs § 1 givne Ret, har den desangaaende at afgive Erklæring til Finansministeren inden 1ste Februar 1887.“ Jeg anser det for aldeles umuligt, at Kommunalbestyrelsen kan komme til Beslutning inden